

**Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ:
«ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΣΑΠΙΣΕ
ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΕΙ...»**

Αντανακλαστικά πολιτικής επιβίωσης ενεργοποίησε ο εκλογικός αποδεκατισμός του ΠΑΣΟΚ, με τον Ευάγγελο Βενιζέλο, να προαναγγέλει σαρωτικές αλλαγές, με σκοπό την επανίδρυση της παράταξης.

«Το ΠΑΣΟΚ που γνωρίζαμε σάπισε, η παράταξη θα διαλυθεί και θα ξαναφτιαχτεί από την αρχή, χωρίς λογικές κυβερνητισμού και ο επόμενος της Πρόεδρος θα είναι της γενιάς των 30ρηδων», ανέφερε χαρακτηριστικά, προαναγγέλοντας Επιτροπή Ανασυγκρότησης ενόψει του συνεδρίου επανίδρυσης, που έχει οριστεί για τις 3 Σεπτεμβρίου.

Το 13,2% που συγκέντρωσε το ΠΑΣΟΚ στις 6 Μαΐου, είναι η χαμηλότερη επίδοση του κόμματος από την ίδρυσή του και την πρώτη του συμμετοχή στις εκλογές του 1974, όταν με αρχηγό τον Ανδρέα Παπανδρέου είχε λάβει ποσοστό 13,5%. Τριάντα οκτώ χρόνια μετά, η σημερινή του ηγεσία βρίσκεται αντιμετώπιση με τραγικά διλήμματα που αφορούν όχι απλά την πολιτική φυσιογνωμία, που έχει μεταλλαχθεί άρδην, αλλά και με την ίδια τη συνέχιση της ύπαρξης του ΠΑΣΟΚ.

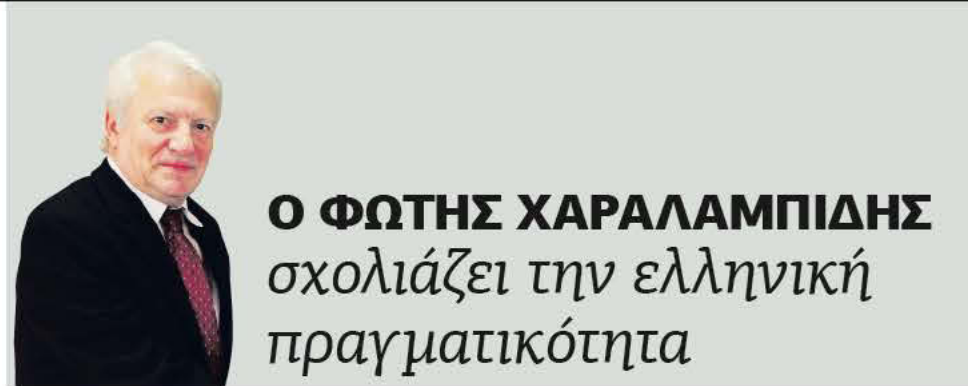
«Έχουμε την υποχρέωση να προσδιορίσουμε με απόλυτη σαφήνεια, με ειλικρίνεια και με θάρρος, τη νέα μας συλλογική πολιτική ταυτότητα», τόνισε την Παρασκευή 11/5 ο Ε. Βενιζέλος, από το βήμα της Γερουσίας της Ελληνικής Βουλής, στην παρθενική συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδος, που αριθμεί πλέον μόλις 41 βουλευτές, από 160 που είχε τον Οκτώβριο του 2009.

Ζήτησε, σύσσωμη την παραίτηση των μελών του Πολιτικού Συμβουλίου, αλλά και κατάργηση όλων των νομαρχιακών και περιφερειακών επιτροπών, ανά την Ελλάδα.

**ΣΟΚ ΚΑΙ ΧΑΟΣ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Άμα έχεις τέτοιους φίλους... Εισηγήθηκαν τις διαγραφές του Φεβρουαρίου που έδωσαν ποσοστό 10% στους Ανεξάρτητους Έλληνες, διαπόμπησαν τον Πάνο Καμμένο, με αποτέλεσμα τώρα που ο Αντώνης Σαμαράς επιθυμεί κεντροδεξιό μέτωπο, να μη δέχεται ούτε συνάντηση μαζί του...

Από sites, blogs και twitter και από τα φιλικά τους ΜΜΕ, προσπάθησαν να διασύρουν πολιτικούς με εμπέδεια και ήθος, όπως ο Δημήτρης Αβραμόπουλος, που τον αποκάλυψαν «κnpουρό». Απέτυχαν πλήρως στην επικοινωνιακή τους πολιτική, αφού αντί να

**Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
σχολιάζει την ελληνική
πραγματικότητα**

προβάλλουν τη φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας, προσπάθησαν να χυπήσουν τους αντιπάλους τους. Δίπλα στον πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας βρίσκονται άνθρωποι που τον ακολουθούν επί 20 χρόνια, οι οποίοι όλο το προηγούμενο διάστημα υπέπεσαν σε λάθη που τελικά στοίχισαν στην παράταξη. Η εμμονή τους να πιέσει η Νέα Δημοκρατία για γρήγορες εκλογές αποδεικνύει ότι δεν είχαν αντιληφθεί ούτε την κομματική γεωγραφία, αλλά πολύ περισσότερο δεν είχαν αφουγκραστεί την κοινή γνώμη. Συνέπεια όλων αυτών των κινήσεων και αποφάσεων ήταν η Νέα Δημο-

κρατία να γίνει το πρώτο κόμμα παγκοσμίως που επί της ουσίας πτώθηκε, παρά το γεγονός ότι το κόμμα που κυβερνούσε οδήγησε τη χώρα στο ΔΝΤ. Είναι σύνθηρες φαινόμενο, το κόμμα που συνάπτει δανειακή σύμβαση με το ΔΝΤ να... αφανίζεται, όπως συνέβη και με το ΠΑΣΟΚ. Όμως εδώ πατατράκ υπέστη και η Νέα Δημοκρατία. Τι συνέβη, όμως, και τελικά η Νέα Δημοκρατία δεν κατάφερε να εκμεταλλευτεί το Μνημόνιο και την προσηυχή στο ΔΝΤ; Κατ' αρχάς, οι αντιφατικές αποφάσεις του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, που αν και πρώτο κόμμα θα

μπορούσε να αναγκαστεί να στηρίξει κυβέρνηση από το δεύτερο σε ψήφους κόμμα. Η αντιμνημονιακή ρητορεία και το «φλερτ» με την Αριστερά μετά τον Μάιο του 2010 έδωσαν ορμή και δυναμική στη Νέα Δημοκρατία, η οποία εξαφανίστηκε όταν αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να μετέχει στην κυβέρνηση Παπαδήμου και λίγο αργότερα να ψηφίσει το δεύτερο Μνημόνιο, διαρρηγνύοντας τους δεσμούς με παραδοσιακούς «σαμαρικούς», οι οποίοι ένωσαν προδομένοι και αποχώρησαν.

Το πρόσωπό του έσπασε... Η απογοήτευση ήταν κυρίαρχη. Με ένα απλανές βλέμμα υποδέχθηκε το εκλογικό αποτέλεσμα της 6ης Μαΐου ο Αντώνης Σαμαράς. Ο ίδιος δεν το ανέμενε. Θεωρούσε ότι το κλίμα θα ήταν καλύτερο και θα άλλαζε. Έτσι τον είχαν πείσει ορισμένοι εκ των συμβούλων του που έρχιναν στην πυρά τις δημοσκοπήσεις και αγνοούσαν τα μηνύματα της κοινωνίας. «Είναι παιχνίδια των κέντρων και των συμφερόντων», του έλεγαν ορισμένοι και ένας εκ των συνεργατών του έφθασε στο σημείο σε κάποια σύσκεψη να πετάξει στον αέρα τα χαρτιά με τα στοιχεία των δημοσκοπήσεων. Ακόμη και το μεσημέρι των εκλογών, μετά τις πρώτες ενδείξεις από τα exit polls, το εσωτερικό σύστημα ήταν σε πλάνη. Ανέμενε ποσοστά άνω ή έστω οριακά στο 25%. Ελάχιστοι είχαν κατανοήσει τι γινόταν στην κοινωνία, μεγάλο τμήμα της οποίας δεν αποδέχθηκε την πολιτική του κόμματος και τις θέσεις του Α. Σαμαρά. Το εκλογικό αποτέλεσμα άνοιξε τη μεγάλη συζήτηση στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας για την πιο δεινή εκλογική θέση, την ανάγκη επανένωσης της παράταξης και την επόμενη ημέρα.

Πολλά είναι τα στελέχη που παρασκηνιακά αποδοκιμάζουν τον Αντώνη Σαμαρά και τους στενούς του συνεργάτες, ενώ δειλά-δειλά κάποιοι αρχίζουν να εκφράζουν την αποδοκιμασία τους και δημόσια. Εκτός από τον Ευάγγελο Αντώνη, στην ομάδα αυτών των βουλευτών βρίσκονται ο Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Άρης Σπηλιωτόπουλος. Οι βουλευτές αυτοί βλέπουν θετικά την πρόταση του Ευάγγελου Αντώνη να οδηγηθεί το κόμμα σε νέο συνέδριο, στο οποίο θα κληθούν οι εκπρόσωποι όλων των συγγενών κομμάτων της παράταξης, ώστε να αποκτήσει σάρκα και οστά το αίτημα και η πρόταση Α. Σαμαρά για επανένωση της Κεντροδεξιάς. Το στρατηγείο της Νέας Δημοκρατίας δεν «σπκνώνει» το θέμα, ούτε «αγριεύει» απέναντι στους βουλευτές, αλλά ο αναβρασμός επικρατεί και επεκτείνεται και η επόμενη ημέρα για τη Νέα Δημοκρατία προδιαγράφεται... μουντή.

«Κατέβασε ρολλά» το ΠΑΣΟΚ

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ένας από τους μεγάλους νικητές των ελληνικών εκλογών είναι ο Νίκος Μιχαλολιάκος, της «Χρυσής Αυγής». Περίπου 500.000 Έλληνες πολίτες αποφάσισαν, ελεύθερα και συνειδητά, ότι ο καταλληλότερος πολιτικός σκηματισμός για να τους εκπροσωπήσει στην Ελληνική Βουλή, είναι η «Χρυσή Αυγή». Μιλάμε για πανελλαδικό φαινόμενο, με ισοκατανομημένη γεωγραφικά ψήφο και με ιδιαίτερη απήχηση στη νεολαία!

Ένας άλλος μεγάλος κερδισμένος των εκλογών, είναι ο Πάνος Καμμένος. Έπεισε σχεδόν το 11% των πολιτών, ότι αποτελεί τη λύση στα προβλήματά τους. Ωστόσο, μέγας νικητής των εκλογών είναι ασφαλώς ο ΣΥΡΙΖΑ, με επικεφαλής τον Αλέξη Τσίπρα, αυτόν τον Ανδρέα

Παπανδρέου του 2012, ο οποίος απροκάλυπτα, υποσχόμενος περίπου τα πάντα και παίζοντας το χαρτί του «εθνικού ασυμβίβαστου», προσέλκυσε μεταξύ άλλων και το πιο βαθύ ΠΑΣΟΚ που, περίπου αυτόν και «αυτογύναικο», μεταπήδησε στην ανερχόμενη δύναμη της ελληνικής πολιτικής σκηνής. Όσο για τους χαμένους, άσ'τα να πάνε... Ο Αντώνης Σαμαράς, αξιοθρήνητη περίπτωση πολιτικού, έτσι ή αλλιώς, επιβεβαίωσε πανηγυρικά ότι και μόνον του να τον βάλεις να τρέξει, θα... χάσει. Σπέρνοντας αντιμνημονιακούς ανέμους επί περίπου δύο χρόνια, έκανε νοικοκύρη τον Πάνο Καμμένο, πάχυνε τη «Χρυσή Αυγή», προκάλεσε εκλογές τη χειρότερη δυνατή στιγμή για την Ελλάδα, αλλά και για τον ίδιο. Tragic!!! Ανεξάρτητα πώς θα εξελιχθούν

τα πράγματα, δεν τον βλέπω να μακρομερεύει στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Όσο για το ΠΑΣΟΚ, πρόκειται για τη νύλα του Δράμαλη! Και άλλοτε, το 1990, το 2004, το 2007, το ΠΑΣΟΚ είχε υποστεί αρκετές βαριές ήττες. Όμως εδώ μιλάμε για πανωλεθρία: στη Β' Πειραιώς, από το 44% πηγαίνει στο 8%(!), στην Κρήτη κάτω από το 20%. Ως πολιτική πρόταση, ως ηγετική ομάδα, ως μηχανισμός, ως πελατειακό δίκτυο, το ΠΑΣΟΚ καλείται να αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη κρίση της ιστορίας του. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι το ποσοστό του 13,2% δεν φτάνει καν εκείνο του 1974 (13,6%), τότε που ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν έτοιμος να φύγει όταν το έμαθε, αλλά τον σταμάτησαν την τελευταία στιγμή.

